

דברי הכפר

ישראל במלחמה

גיליון מס. 2860 * כד טבת תשפ"ה * 24 ינואר 2025

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

• הן כאן

יום ראשון בערב. שלוש בנות חורין מתאחדות עם משפחותיהן אחרי שהיו בשבי 470 ימים. והבלגן הישראלי, כמו הבלגן הישראלי. הבטיחו פרטיות מוחלטת, הבטיחו שעושים הכל כדי שהסקרנים והעיתונאים לא יהיו בסביבה. במזל, המבצע עבר ללא פגע, אבל חיסיון? פרטיות? לא בבית ספרנו.

• רעייתי היקרה

הוא מדבר אל האומה. אשתו נמצאת במרחק אלפי קילומטר ממנו. פעמיים בנאומו הוא מציין "רעייתי ואני". ממש לא לצורך ולא לעניין. מדוע הוא עושה זאת???

התשובה היא: הוא מ-פ-ח-ד! הוא מפחד! הוא מפחד!

• במדינה דמוקרטית

במדינה דמוקרטית הצבא כפוף לממשלה. גם אצלנו זה כך: האפסים יכולים לפטר את האלופים.

כל הכבוד לאלופים, שהכירו באחריותם לאסון הנורא, שנגרם במשמרת שלהם, ובמידה רבה גם בגללם, שקמו ללכת לפני שפטרו אותם. את האפסים אנחנו נצטרך לפטר, בבוא יום הבוחר.

• במדינה הדמוקרטית הגדולה ביותר

שיש לה שיטת בחירות מעניינת מאד, הושבע לתפקיד הנשיא הג'ינג'י הבלתי צפוי. ביומו הראשון לכהונה הוא דווקא עשה את מה שהוא אמר מראש שהוא יעשה: ביטול מעמדם של טרנסג'נדרים, חתימה על צו המאפשר שלילת אזרחות של מי שנולד בארה"ב להורים מהגרים (המהגרים ההיספניים שהצביעו בעדו, היו בטוחים, שהוא לא יממש את איומיו, ולמדו לדעת שלפעמים פוליטיקאים מממשים את הבטחת הבחירות שלהם).

אמריקה, אשר בגלל הדבקות הגדולה שלה בעקרונות הדמוקרטיה, ויהי מה, התקיימו בחירות בעזה, ובהן נבחר החמאס לשלטון, והשאר – היסטוריה.

צ'רצ'יל אמר, שהדמוקרטיה היא שיטה גרועה, אבל היא הטובה ביותר מכל שיטות הממשל הקיימות. ואני, הקטנה והצנועה, רוצה להוסיף שבכל דור ודור, בכל מדינה ומדינה, חייבים האזרחים לשמור על המימוש של כל עקרונות הדמוקרטיה. דמוקרטיה היא לא רק שלטון הרוב, אלא גם שמירה על זכויות המיעוטים (בין אם הם ערבים פה, יהודים שם, או להט"בים באשר הם שם). דמוקרטיה היא הפרדת הרשויות כאשר רשות אחת אינה כפופה לאחרת. דמוקרטיה היא עיתונות חופשית. בדמוקרטיה קיימים איזונים ובלמים, ועוד מאפיינים חשובים, שאסור לתת לרוב השולט לרמוס אותם, רק מפני שיש לו 64 אצבעות בכנסת.

• **ועוד על דמוקרטיה (או על שחיתות שלטונית)**

לפני פרישתו מהבית הלבן נתן הנשיא ביידן חנינה לבנו. דונלד טראמפ נתן חנינה לעשרות פורעים שתקפו את הקפיטול לאחר הבחירות ב-2021, כשטראמפ סירב לקבל את תוצאות הבחירות. אצלנו, שר הבטחון הורה לשחרר פורעים יהודים שלקחו את החוק לידיהם ותקפו כפרים ערביים ביהודה ושומרון. כל מילה נוספת מיותרת!

• **התשתיות**

לאט לאט אפשר לראות בכפר-הנשיא את הסוף המתקרב למבצע ההנדסי הגדול ביותר מאז הקמת המוביל הארצי (לפחות על פי משך זמן העבודות). במשך שלוש שנים חרדתי מהרגע בו יגיע המבצע לשכונה שלנו. ראיתי לנגד עיניי חציבה בקירות התמך של המדרגות אצלנו, ראיתי לנגד עיניי מדרגות מתמוטטות. ראיתי לנגד עיניי שנהיה נצורים בבית עד לסיום העבודות. לשמחתנו החששות האלה התבדו (תרשו לי לאמר מילה טובה לנחמן כץ, שהתעקש על כך שהעבודות לא תגענה בקירות התמך ובכביש העובר בתוך השכונה, בין השאר מתחת לדירה שלנו. הנהלת הפרוייקט עשתה חישוב מסלול מחדש, ומצאה פתרונות פחות נועזים, ופחות מסוכנים.

עוד מעט נוכל ללכת על מדרכות מסודרות, ולנסוע בקלנועיות מבלי חשש לנזק לגלגלים, עוד מעט – פחות בוך בחורף, ופחות אבק בקיץ.

מישהו מתכנן מסיבה לרגל סיום העבודות?

• הסורגות והסורג

שלוש פעמים בשבוע נפגשת קבוצת הסריגה שלנו, אשר מונה כחמש עשרה זוגות ידיים חרוצות. כרגע נראה שכבר סרגנו מספיק כובעים לכל חיילי צה"ל לחורף הקרוב. יש לנו במלאי עוד כמה כובעי חיילים, עבור בנים ובנות כפר הנשיא, למשרתים בסדיר, למלש"בים (מיועדים לשירות בטחוני, כלומר: עוד לפני גיוס) או למילואימניקים. אנא פנו אלינו.

במקביל אנחנו סורגים כובעים קטנטנים לפגים שנולדים בפגייה במרכז הרפואי זיו, וכן תמונים למשחק, כובעים לילדים ולמבוגרים, BOOTIES (נעליים לתינוקות), ועוד ועוד.

אפשר גם לפנות אלינו בהזמנות. ואפשר גם לפנות בהצעות לתרומות.

הרווח של הסורגות הוא תחושת הסיפוק של התרומה, (חז"ל אמרו: "שכר מצווה – מצווה" כלומר השכר של מי שעושה מצווה היא הסיפוק שיש לו מהעשייה עצמה). רווח נוסף: הפגישה עצמה סביב שולחן, השיחה והצחוקים. ויש גם סיפוק מהתוצרת. ההכנסות ממכירת המוצרים לקהל הרחב – מוקדשות לקניית צמר, לפעילות המבורכת הזאת.

עד כאן להשבוע.

שבוע טוב לקוראי דבר הכפר

שבוע טוב לתושבי הצפון המתחילים את דרכם חזרה הביתה.

שבוע טוב למשפחות החטופים, ואיחולים להמשך החוסן הנפשי האדיר שאתם מגלים. מי ייתן ובקרוב מאד יושבו כל החטופים לארץ.

שבת שלום

תמר וולפין

פִּנְת הַהֶנְצָחָה / דוד אלמן

יְהִי זְכוֹר בָּרוּךְ

אורי גולן ז"ל - (18/1/2019 - 5/6/1947)

אורי, אמנם לא מהותיקים מייסדי הקיבוץ אבל בהחלט מוותיקי הדור השני!
אורי נולד במחנה המעצר בעתלית, למד ולימד מחשבים, אבל עיקר עיסוקו היה המוסיקה. כולנו זוכרים את אורי עם האקורדאון מרקיד את חברי הקיבוץ בהורה סוערת. אורי נעלם מחיינו ממש בטרם עת!
אישית אבד לי חבר נעורים שאיתו גדלתי במשך שנתי הראשונות.
מבחינתי אורי עזב בגוף בלבד! בנפש הוא ישאר איתי לתמיד.
בשבת האחרונה מלאו 6 שנים לפטירתו ועל כן עמוד זה כאן השבוע.

<https://khbbm1.wixsite.com/2019-03>

הביא דוד אלמן - פניות כלשהם הפנו אלי - רק לא בטלפון (בעיית שמיעה)

"כמה טוב שבאת הביתה
בית זה אומר כבר הכל
היה לך חם, היה
היה לך קר
אתה עכשיו יותר מאושר
כבר יותר מאושר..."

כמה טוב שבאתן הביתה

עשר שנים וחצי בדיוק אחרי נפילתו - סמ"ר
אורון שאול סוף-סוף הובא לקבורה בישראל:
אלפים ליוו בדרכו האחרונה את הלוחם,
שגופתו חולצה מרצועת עזה, למנוחות בבית
העלמין בפוריה עילית, שם נטמן סמוך לקבר
אביו הרצל. שאול נפל באסון הנגמ"ש
בשג'אעיה ב-20 ביולי 2014 במהלך מבצע צוק
איתן, וגופתו נחטפה על-ידי חמאס.

חדר - עיצוב גרפי

בס"ד

יש אקדוח
שילדו את הילדות שלהן פעמים.
בפעם הראשונה
הן הגיעו כגן עדן.
בפעם השנייה-
מהגיהנום.
קמו אז גם היום,
הן חזרו לשמש את הקכי
שאומר שחן מסגלות עקשו
לנשם.

(יזמן בודל, רחל מרילובין)

כמה טוב שבאתן הביתה

שירי מלחמת חרבות ברזל

ביום ה-69 למלחמה שחרר בניה ברבי את "זה בסדר", שיר שיצר והקליט יחד עם החברים מ"נובה" במסגרת סדנת כתיבה ב"יער הסודי" בקפריסין בו שהו כחלק ממסע רפוי והתחדשות. השיר נכתב כדי למלא בתקווה בעיקר בימים האלה ולהזכיר שכל תשובה או התנהגות היא לגיטימית.

זה בסדר

מילים: אור בשארי, אור קודאי, אורי לוי, אריאל עוקבי, בניה ברבי, גלעד ממון, דולב ביטון, הראל בוטל, טל גוזגל, יעקב בליניק, ליאור כהן, משה בן נפתלי, מתן אהרון, נדב שמואלי, נועה נחמני, נורית חבאז, סבסטיאן פודמסר, עיילם גלס, עמית רותם, ענבר שוקרון, רומי עדוי, רון פרגר, שי אביב גדסי, שני פרידמן, תומר שלי
לחן: אור קודאי, אור בשארי, בניה ברבי

זה בסדר לא להיות בסדר
זה בסדר לשיר כשכואב
זה בסדר לבכות כל בוקר
ולמרות הכל בסוף לקום

זה בסדר לא להיות נורמלי
זה בסדר לא לומר מילה
זה בסדר לרקוד עד הבוקר
בחושך מלא תקווה

הכי קל להסתיר פנים
לשמור בבטן עוד אלפי שנים
הראש שלי צורח מבפנים

להתפלל על רגעים קטנים
הכל רגיל אנחנו משתנים
רק ללב שלי שמרתי אמונים

הכי רוצה להיות ביחד
אף פעם לא להיות לבד
הכי רוצה לשיר חזק
להחזיק לך את היד
הכי רוצה לחיות בלי פחד
זה בסדר לצחוק סתם ככה
הכי רוצה לחבק קרוב
זה בסדר לאהוב

הכי רוצה לחבק קרוב
זה בסדר לאהוב

זה בסדר להתאפר להתלבש יפה
 זה בסדר לאבד כיוון
 החיים הולכים קדימה
 אז מי אני שלא אמשך

זה בסדר לא למצוא את התשובה
 זה בסדר להתפלל לאמונה
 זה בסדר לשאול אלף שאלות
 אם להיות או לא להיות

הכי קל להסתיר פנים
 לשמור בבטן עוד אלפי שנים
 הראש שלי צורח מבפנים

הכי רוצה להיות ביחד
 אף פעם לא להיות לבד
 הכי רוצה לשיר חזק
 להחזיק לך את היד
 הכי רוצה לחיות בלי פחד
 זה בסדר לצחוק סתם ככה
 הכי רוצה לחבק קרוב
 זה בסדר לאהוב

הכי רוצה להיות ביחד
 אף פעם לא להיות לבד
 הכי רוצה לשיר חזק
 להחזיק לך את היד
 הכי רוצה לחיות בלי פחד
 זה בסדר לצחוק סתם ככה
 הכי רוצה לחבק קרוב
 זה בסדר לאהוב

הכי רוצה לחבק קרוב
 זה בסדר לאהוב

24.1 חוה קונריקוס

דורית נמנוב

גידי בר דוד

27.1 עוז שיינגזיכט

28.1 יעקב דדוש

מיכאל יצחקי

29.1 מיכל פורטנוי

30.1 ניצן בר שמואל

31.1 מיקי במנולקר

יגיל אורן

אופיר פלמה

סיפור לשבת

סיפור לשבת

איש אחד הגיע מלונדון.... מספר: דודי פוקס

בעמיעד ישנה תחנת התנדבות שתיה ואוכל לחיילים.
יום אחד, עמליה שהיא מפקדת בכירה בכל דבר, אמרה לי:
דודי, מגיע מתנדב מאנגליה שאבא שלו היה במח"ל עם לס גרשמן, בחיל
האוויר הישראלי.
הוא מצא את עמליה דרך הפייסבוק ואמר לה, שהוא רוצה לבוא לראות מה
עושים פה.
רשמת את עצמך מחר, קבל אותו. אמרה עמליה. מה אכפת לך?
עובר יום. מגיע בחור מקריח אבל נראה טוב. גרם שומן מיותר אין עליו. רואים
שהוא יצא ממועדון כושר. אני לוחץ לו ידיים הוא אומר לי את השם שלו אני לא
זוכר את שמו ושם המשפחה טאקר. אני אומר לו מאיפה אתה, אומר לי מלונדון.
התחלנו לדבר... אבא שלו היה טייס במלחמת העולם השנייה ואחר כך
במלחמת העצמאות. ואחרי שהוא גמר להיות טייס במלחמה, הוא חזר לדרום
אפריקה. המוצא שלו מדרום אפריקה. לא הסתדר בדרום אפריקה עבר
לאנגליה בתור רופא, נהיה קרדיולוג ילדים מאוד בכיר... אז אני אומר לו אתה
יודע גם אמא שלי הייתה עם החבר'ה שבאו משם, מדרום אפריקה.
דרך אגב גם מקס חייט והאחים שלו באו בתור מתנדבי חוץ לארץ על אותו
רעיון. כולם שירתו ברמת דוד, ואלה שלא שירתו ברמת דוד כמו אמא שלי, הלכו
לתימורים שזה היה בדיוק ליד רמת דוד. מה שהיום תמרת.
טוב אני אומר לו, תקשיב, מאיפה קיבלת את השם טאקר? אז אמרתי לו, תגיד
יש לך אולי קשר לפרסי טאקר מדר"אפ?
הוא מסתכל עליי אומר לי: איך אתה מכיר את פרסי טאקר?

אז אני מספר לו: כשהייתי צעיר מאוד בשנת 76 אחרי השחרור שלי נסעתי
לדרום אפריקה. ואמא שלי אמרה לי תשמע, אני אתן לך כתובת של מישהו,
שאם אתה צריך, נתקעת בלי שום דבר, אתה פונה אליו. קוראים לו פרסי
טאקר. אבל אל תפנה אליו ככה סתם, כי הוא חובב גברים ולא נשים, ואתה
תמים... אוי ואבוי אמרתי לה, אני בחור בן 22 וקצת יודע משהו על העולם
הזה. אבל אמא שלי מאוד שמרה עליי. למרות שהיא לא הייתה צדיקה גדולה
בימים של המח"ל... אבל אנחנו הדור הצעיר לא יודעים שום דבר. אמרתי לה

ומה עם הוא כזה? אז היא אומרת לי: עזוב, תשמע, הוא הפרסי הזה, המציא את השיטה של קניית כרטיסים לקולנוע, ולהצגות, החל דרך המחשב, הוא נהיה מזה מולטי מיליונר והוא חי לו בדרום אפריקה.

כמובן שלא הייתי צריך לספר לבחור מי זה פרסי טאקר, אני לא פגשתי אותו אבל נתקע לי בראש פרסי טאקר. מסתבר שפרסי זה הדוד שלו.

בערוב ימיו, סיפר לי טאקר הצעיר, שנראה כבן חמישים בערך. דוד פרסי חלה והיה זקוק לעזרה. הוא ביקש ממנו שיבוא. הצעיר עזב הכל באנגליה ונסע לדרום אפריקה והיה איתו בתקופה של סוף ימיו. סעד אותו, בטח סעד אותו, למה הזקן הוא מיליונר, וקשה...

הבחור טאקר שלידי הבנתי שגם הוא מהקהילה. והוא אומר תשמע לא ציפיתי בחיים שלי שאני אהיה מיליונר.

אמרתי לו, ומה עם אבא שלך?

אבא שלו מסתבר, היה אחד מארבעה או משהו טייסים שהביאו מטוס בארגזים מצ'כוסלובקיה. הרכיבו את המטוס, אנשי צוות הקרקע. והוא הטיס אותו לשמי ישראל בתור מפציץ.

נגמרה המלחמה כל אחד הלך לדרכו.

כשנפרדנו, הבחור פרסי מלונדון ואני דודי מכפר הנשיא, לחצנו ידיים. האמת שבמשך השיחה הבנתי שאין לנו קשר. אז אני מה זה שמח שהוא בא לגליל רק ליום אחד. נו וכן, למדתי עוד משהו על משפחת טאקר.

הוא אמר שנורא שמח לראות אותי. הוא אמר שזה היה מדהים לשמוע על המשפחה, על המח"ל על הכל, אבל לא לקחתי לו את המספר טלפון שלו, כי אמרתי מה אני צריך אותו.

אני מצטער להגיד לכם: אני הרסתי! רק ברוכ'ס (ברכות) ירשתי.

עוד בקטנה. משהו שאני ידעתי על פרסי טאקר ולא סיפרתי לו..

עברו השנים ואמא שלי כן אמא שלי, נהייתה כבר סמי סיעודית כזאת והיא נורא אהבה להסתכל בפייסבוק. היא שלחה הודעה לבית ספר שלה. גילתה שפרסי טאקר בערוב ימיו עבר לקייפטאון. שם הוא ובן זוגו עברו לגור בבניין דירות כזה מוגן ושם הוא חי עד מותו. לבן זוגו היא שלחה מכתב תנחומים. ועוד סיפור מהחיים נגמר.

מח"ל: מח"ל ראשי תיבות: מתנדבי חוץ לארץ הוא הכינוי הרשמי שניתן ליותר מ-3,000 מתנדבים רובם מארצות המערב, כמעט כולם יהודים, שהגיעו לארץ ישראל במלחמת העצמאות על מנת לעזור לצה"ל המתגבש, במאבק להקמת מדינת ישראל.

דודי פוקס

94 חטופים וחטופות נמצאים כבר 476 ימים בשבי

